

øgede Skatter, skulle være varsomme med at gennemføre nye Love, der kræve forøgede Udgifter. Den ærede Indenrigsminister har forelagt Loven om Støtte til Børn af Enker og Enkemænd, der allerede fører os temmelig vidt. Men jeg vil her ikke vige tilbage for at sige, at det er et Spørgsmaal, hvis Løsning vi ikke kunne undlade at være med til, men jeg mener, at det kræver megen Forsigtighed og meget nøje Overvejelse, og at man ikke alt for summarisk — jeg vedkender mig den Betragtning — gaar til at give Understøttelser uden efter nøje Overvejelse af den Trang, der er til Stede, og i Henhold dertil.

Med det samme, jeg nævner dette Spørgsmaal, vil jeg gentage, hvad jeg har sagt hvert Aar her i Tinget, at saa længe vor Finanstilstand er, som den er, betragter jeg det som ganske urigtigt at gaa til Spørgsmaalet om den hvilende Retsreforms Gennemførelse. Jeg haaber, at der en Gang kan blive aabent Øre for en Bemærkning i den Henseende. Jeg udtaler dette ikke alene, fordi jeg selv tror, at der ikke vindes noget for Befolkningen ved denne Reforms Gennemførelse — det er nu min Mening —, men ogsaa, fordi der er Grund til at tage noget Hensyn til, hvad den vil koste.

Saa har jeg hørt nogle sæere Frasagn om, at vi trues med betydelige Overskridelser ved Genopførelsen af Christiansborg Slot. Ved Loven af 15. November 1904, som var Indledningen til dette Spørgsmaals Afgørelse, og som man den Gang glædede sig ved at kunne præsentere af døde Kong Christian IX paa den Dag, hans Regeringsjubilæumsdag, var det fastslaaet, at Bevillingen til Christiansborg Slots Genopførelse skulde holdes indenfor en Sum af 6 Mill. Kr. Der er senere ekstræ bevilget 34,000 Kr. til Overdækning af de opdagede Rester af de ældre Slotsbygninger, og denne Sum maa lægges til. Men naar vi tage de Statsregnskaber, der foreligge for Aarene 1906 til 1910, og tage Bevillingerne for 1911—12, der ere under Anvendelse i Aar, og Bevillingerne for 1912—13, der findes paa det foreliggende Finanslovsforslag, vil der til Udgangen af Finansaaret 1912—13 være dels anvendt, dels bevilget et Beløb af 4,391,527 Kr., og

trækker jeg dette Beløb fra det oprindeligt bevilgede Beløb, bliver der fra Begyndelsen af Finansaaret 1913—14 og senere til Anvendelse et Beløb af 1,708,473 Kr. Naar man ser, hvor vidt Genopførelsen af Slottet er fremskreden, og danner sig et Skøn over, hvor vidt man antagelig kan være naaet ved Udgangen af 1912—13, nærer ogsaa jeg Tvivl om, at den forudsatte Sum tilnærmelsesvis vil slaa til. Jeg finder det derfor ret opportunt i dette Øjeblik at nævne dette Spørgsmaal, for at man kan have Opmærksomheden henvendt derpaa og se sig saa godt for som paa nogen Maade muligt, for at man ikke skal komme alt for vidt i Retning af Overskridelser paa dette Omraade. Der sidder jo en Kommission, der har Tilsynet med Genopførelsen af Slottet. Jeg tør ikke udtale mig om, hvorvidt den kan beskæftige sig med at paase, at der iagttages Forsigtighed i denne Henseende, men jeg henstiller dette til Overvejelse af det Medlem af Regeringen, der har med denne Sag at gøre.

Dernæst vil jeg tillade mig at nævne enkelte andre Spørgsmaal. Det er med stor Glæde, at jeg paa Finanslovsforslaget har set opført en Bevilling af noget over 16,000 Kr. til Opførelse af Beskyttelsesværker ved Gilbjergshoved, noget Vest for Gilleleje Havn. Det er paa høje Tid, at der bliver truffet Foranstaltninger i saa Henseende. Det er den Slags Spørgsmaal, som jeg har nævnt tidligere, og jeg har ogsaa særlig nævnt dette Spørgsmaal og paapeget Nødvendigheden af, at man sikrer saadanne fremspringende Pynter, ikke alene for at hindre, at Arealer skylles bort, thi det er egentlig den mindst betydende Side af Sagen, men ogsaa for at hindre, at de store Jordmasser, der skylles ud i Havet, skylles hen til Opfyldning af de nærliggende Havne, der ere opførte med store Bekostninger. Det er allerede nu saaledes ved Gilleleje Havn, at det er forbundet med den største Vanskelighed at holde den tilstrækkelig dyb til Besejling, og tager man sig ikke i Agt og skrider ind nu, hvor det, som sagt, er paa høje Tid, ville Forholdene blive vanskeligere og vanskeligere. Selv om det drejer sig om en forholdsvis ret betydelig Udgift, maa man ikke vige tilbage derfor.